

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. december 16.

Felsősima

Istentisztelet (elmúlt egyházi esztendőben elhunytakra emlékezés)

„¹⁴Mert úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülõ ember hívatta szolgálóit, és átadta nekik vagyonát. ¹⁵Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettõt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elment idegenbe. ¹⁶Az, aki az öt talentumot kapta, azonnal elindult, vállalkozásba fogott velük, és nyert másik ötöt. ¹⁷Ugyanígy az is, aki a kettõt kapta, nyert másik kettõt. ¹⁸Aki pedig az egyet kapta, elment, gödröt ásott a földbe, és elrejtette ura pénzét. ¹⁹Hosszú idõ múlva aztán megjött ezeknek a szolgálóknak az ura, és számadást tartott velük. ²⁰Eljött az, aki az öt talentumot kapta, odavitte a másik öt talentumot, és így szólt: Uram, öt talentumot adtál át nekem: nézd, másik öt talentumot nyertem. ²¹Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hû szolgám, a kevésen hû voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára! ²²Odament az is, aki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál át nekem: nézd, másik két talentumot nyertem. ²³Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hû szolgám, a kevésen hû voltál, sokat bízok rád ezután, menj

be urad ünnepi lakomájára! ²⁴Odament hozzá az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, tudtam, hogy kérlelhetetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vettedél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál. ²⁵Félelmemben elmentem tehát, és elástam a talentumodat a földbe: nézd, itt van, ami a tied. ²⁶Ura így válaszolt neki: Te, gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és onnan is gyűjtök, ahova nem szórtam? ²⁷Ezért el kellett volna vinned a pénzedet a pénzváltókhoz, és amikor megjöttem, kamattal kaptam volna vissza azt, ami az enyém. ²⁸Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! ²⁹Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvételik, amije van. ³⁰A haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külsõ sötétségre: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.” Mt 25,14-30

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Szeretett Gyülekezet!

A mai vasárnap rendkívüli, hiszen sok olyan ember, család fogadta el a meghívásunkat erre az alkalomra, akik néhány hónapja, néhány hete, esetleg néhány napja veszítették el valamely szerettüket. S ez a veszteség, ez a hiány, vagy úr sok esetben mély fájdalmat, sebet okoz a szívben. És biztos nem volt könnyű a mögöttük álló időszak, s feltételezhetően ugyan így nem lesz könnyű az előttük álló sem. Azonban ebben a mély, nehéz, fájdalmas időszakban különösen is alkalmunk van Istenre – az élet és halál Urára – tekinteni, hiszen, ahogy ez a jézusi példázat is mutatja, minden Istentől van. Ő az, aki ad, s Ő az, aki elvesz. Ő az, akitől van az ajándék (egy társ, egy családtag, az évek, évtizedek) úgy Ő az, akitől van a hiány. Minden Tőle jön, mert Ő teremtette meg az életnek a feltételeit, s Ő is tartja fenn.

Elsőként jó azt tisztán látni, hogy minden Tőle van, Ő ha kell, akkor ad, ha kell, akkor elvesz – ezt tükrözi a példázat is. De menjünk végig, mit üzen számunkra, mindannyiunk számára, hiszen neki mindenkihez van szava, ahhoz is, aki gyászol, ahhoz is, aki hálát ad, örvendezik, ahhoz is, aki kételkedik, aki kétségek között van, aki vívódik, gyötrődik, aki gyenge, erőtlen, aki megfáradt, aki meg van terhelve, aki békétlenségek között van, aki szenved. Ő nem úgy vigasztal, ahogy a világ, ő nem úgy ad békességet, ahogy a világ, Ő nem nyugtatgat, engedi, hogy beletörődjek dolgokban, Ő úgy szólít meg, hogy közben vigasztal, gyógyít, Ő azt mondja: „**Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.**” Jn 14,27 Ő úgy hív magához: „**Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, akik megvagytok terhelve, s én megnyugvást (békességet) adok nektek.**” Mt 11,28

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Ezért érdemes Őreá hallgatni, mert neki van hatalma vigasztalni, erőt adni, békességet teremteni abban a szívben is, ahol nincs békesség. Mindazok, aki Őreá figyelnek, Őreá hallgatnak, azoknak kész olyat is adni, amit eddig talán legbelül keresett, érezte annak hiányát, de sehhol nem találta.

Ezzel a szívvel próbáljunk az Ő szavára figyelni!

Azt olvashatjuk a példázatban, hogy jön a gazda, s ad abból, ami az Övé. Ad valamit, amiért nem a szolgák dolgoztak meg, nem verejtékeztek, izzadtak azért, hogy legyen az övék. Úgy döntött a gazda teljesen szabad elhatározásából, hogy ad nekik az övéből, a sajátjából.

Mit ad?

Talentumot. Kinek 5-öt, kinek 2-öt, kinek 1-et. Csak úgy érdekességképpen, hogy milyen nagy érték volt nem csak az akkor zsidó világban, hanem mai időkben is. 1 talen-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

tum abban az időben 40-50 kg arany ért. Bődületesen nagy összeg ma is nem csak abban az időben. 1 g 18 K-os arany mai piaci értéke 9 200 Ft. 1000 g arany 9 200 000 Ft, 40-50 kg arany 370-470 millió Ft. Érdekesség, hogy a parlament épületében összesen 40 kg. arany van felfestve. Példázatunkban Jézus éppen arra szeretett volna rávilágítani, hogy az érték, amit kiosztott a gazda, irreális, nagyon nagy dolgot bízott az Ő szolgálóira. Valamit minden szolgálójának adott. Mindegyiküket kitüntette azzal, hogy vagyonából egy részt egy-egy szolga kezére bízott. Már az egy is sok, nemhogy az öt! Azt olvashatjuk a példázat folytatásaként, hogy **„azonnal elindult a 3-ból kettő és vállalkozásba fogtak...”** „Azonnal”: nem haboztak, nem az utolsó pillanatra hagyták, hanem elindultak, vállalkozásba kezdtek, forgatták azt, amit kaptak, gyarapodtak, mert komolyan vették, amit a gazdájuk mondott, s értékelték azt, amit a gazda rájuk bízott. Megbecsülve érezték magukat. Azonban, aki egyet kapott, nem hogy megbecsülte volna, ami

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

reá bízott, hanem elment, s elásta, sőt még a számadás idején szemtelen is volt. Míg a többiek izzadtak, dolgoztak, fáradoztak, addig ő nem vesződött, küszködött. Ő fogta magát, s elásta, amit kapott. Őt nem érdekelte az, amit kapott, nem törte magát, meg sem próbált az ő urának kedvében járni. Aztán eltelt – Jézus elmondása szerint - hosszú idő. Talán néhány hónap, vagy több év, ez nem derül ki, de egy biztos, eljött a számadás napja. Amikor be kellett számolni arról, ki mit tett. Volt, aki örülhetett, s volt, akinek szégyenkeznie kellett volna. Az első, aki 5 talentumot kapott, még 5-öt hozott mellé, aki pedig 2 talentumot, az még 2-öt szerzett. Mondhatni 100 %-os volt a teljesítés. Azonban, aki 1 talentumot kapott, miután kiásta, odanyújtotta, s azt mondta, itt van, ami a tiéd. Szövegel, szemtelenkedik, arcátlanul viselkedik, s mivel fel sem mérte tétének súlyát, a gazda kimondja az ítéletet a végén.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

De nézzük először azt, mit válaszol az első kettőnek: **„Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!”** Kétszer fordul elő ebben az egy mondatban ez a rövid szócska: hű. Az első két szolga hűséges volt, a harmadik nem volt az. Az első kettőnek az a jutalma, hogy bemehet a gazda ünnepi lakomájára. Ez azt jelenti, hogy a lehető legközelebb engedte magához őket, a korábbinál sokkal bensőségesebb, mélyebb, tartalmasabb, melegebb közösség alakult ki velük, mint addig az volt. A harmadikat pedig kiveti a külső sötétségre, az még messzebb kerül tőle. A harmadik őrizni akarta a tisztas távolságot a gazdától. A maga önállóságában döntött, nem azt tette, amit a gazda mondott. Nem függött tőle. Neki ne parancsoljon. Ő megőrzi, visszaadja, aztán hagyják őt békén. De kiderül, hogy nincs semleges magatartás: vagy még közelebb kerül, ha azt teszi, amit mondott a gazda, vagy még messzebb kerül tőle, ha nem azt teszi, amit mondott.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Mi a hűségnek a lényege? Jézus példázata szerint az, ha valaki az Istentől kapott értékeit arra használja, amire kapta. Az a hűséges, aki az Istentől kapott javaival azt teszi, amit a tulajdonos, Isten, mondott. Mert ezek a talentumok nemcsak addig voltak a gazda tulajdona, amíg a raktárban voltak, hanem akkor is az Ő tulajdona maradt, amikor kiosztotta kezelésre, munkára a szolgálóinak. Nekik semmijük sem volt, mindent úgy kaptak. Addig, amíg nem volt ott hon a gazda, bizonyos szabadsággal gazdálkodhattak vele, de azt kellett tenniük, amivel megbízták őket. Aki azt tette, az hűséges, és az még közelebb kerül hozzá. Aki nem arra használta, amire kapta, az nem hűséges, az gonosz és lusta.

Úgy gondolom, sok mindent kapunk ebben az életben Istentől, de egy dolog, ami igazán fontos: az életet. Azt a néhány évet, évtizedet, melyet itt tölthetünk ebben a testben. A görög nyelv két külön szót használ az „élet” kifejezésre. Használja egyszer a βίος szót, valamint használja a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

ζωη szót. Mind a kettő „élet”-et jelent, de teljesen más a jelentése. A βίος a biológiai életet jelenti. A ζωη túl mutat ezen a földi, a biológiai életen, örök életet jelenti. Egyik legfontosabb, hogy az életet, a biológiai életet Tőle kapjuk. Ezt mindannyian kapjuk. Nem jelentkeztünk erre az életre. Nem mi döntöttük el, hogy szeretnénk, hogy mikor szeretnénk élni, hanem kaptuk az életet, azt a néhány évet, évtizedet. Kaptuk. Nem a véletlenek sokasága révén lettem az, aki vagyok, hanem kaptam az életet. Nem én harcoltam ki magamnak, hanem ajándékba kaptam. Ingyen. S Isten szemében az élet kincs, az élet ajándék, mert az élet értékes. És ezt Ő tudta a legjobban. Hányan tékozolják az életüket, az élet minden egyes percét, vagy vetik el maguktól. Hányan égetik a gyertyát két oldalról – mondván, egyszer élünk! Tékozolják az életüket, melyet Istentől kaptak. Nem becsüli meg, hanem hánya-vetett módon sáfárkodnak az életükkel. „Szenvedjen az a fránya test, az a biológiai test!” Isten sok mindent bízott ránk (házastársat, családot,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

gyermekeket, környezetünket, egzisztenciát stb.), de ránk bízta az életet is.

Itt nincs több élet, mint a játékokban, itt az élet egyszeri, megismételhetetlen, az élet értékes! Isten tudta ezt a legjobban, amikor a számára legértékesebbnek az életét odaadta az emberek kezébe. Gondoljunk abba bele, hogy az Ő Fiának az élete sem volt annyira drága, hogy az embert, engem, téged, bennünket megmentsen. Isten tudta, hogy az élet értékes, mert a mi életünket akarta megmenteni az Ő Fia halálával. Isten ezt a bioszt, biológiai életet ránk bízta, hogy mi gazdálkodjunk, sáfárkodjunk vele. És Ő lehetőséget teremtett Jézus Krisztusban, hogy túl a biológiai életen, mert Ő nem azért teremtett bennünket, hogy itt vegetáljunk, együnk, emésszünk, a biológiai létnek éljünk évekig, évtizedekig, hanem a biológiai létén túl a ζωη életet is megtapasztalhassuk Jézus Krisztusban. Mert az az ember, aki csak a biológiai életnek él, az tékozol. Az nem hűséges

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

szolga, hanem lusta, rest szolga – mondja az Ige. Az ássa a maga életét, ássa a maga sírját, s vágja maga alatt a fát. Mert – ahogy Jézus mondja – „**Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall** (önmagát pedig elveszti) ...” Lk 9,25

Isten azért adta az életünket, hogy Őt megismerve Neki éljünk, az Ő dicsőségére legyünk. Minden nélküle eltöltött idő tékozlás.

Szeretett gyülekezet!

Jézus példázata nem csak arra szeretne rámutatni, hogy az élet értékes nem csak az ember, hanem Isten számára is, hanem arra is, hogy eljön majd a számadás ideje is. Amikor számot kell adnom arról, amit ebben az életben tettem, amit Isten rám bízott. S még idejében hallhatom a figyelmeztetést, azok, akik nem vele járnak, Őt nem ismerve élnek, azok tékoznak, s az ítéletkor a külső sötétségre fog-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

nak vettetni, azok, akik az ő dicsőségére éltek, s úgy töltötték ezt a néhány évtizedet, amire isten adta, azok hű szolgák lesznek, s azok hallják majd azt a mondatot, mely a legnagyobb örömet jelenti majd a hívő ember számára:

„Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!”

Mert Neki az élet értékes, mert neki Te értékes vagy, a kérdés, nekünk milyen értékes az, Aki a biológiai és az örök életet adja?

Ámen!